

[Jes Lunde]

Det kan da godt være, at vi skal se på hjemsendelsesdagpengene, og at vi kan nå frem til en ordning, der giver mindre misbrug fra virksomhedernes side, men der er ingen saglig grund til at lade de lediges uddannelsesmuligheder vente på en politisk afklaring af et helt andet emne.

SF har fra foråret 1990 et forlig med regeringen, der bl.a. er udmøntet i knap 4.000 ud af de 15.000 uddannelsespladser. Jeg vil gerne her tilkendegive over for finansministeren, at SF finder det helt uacceptabelt, hvis ikke disse pladser på produktionsskoler og daghøjskoler frigives øjeblikkeligt, når finanslovsforslaget er vedtaget. Både SF, uddannelsesstederne og de ledige har et indlysende krav på, at pladserne etableres umiddelbart efter finanslovsforlaget vedtagelse.

Finansministeren kan indvende, at SF var forpligtet til at bidrage til finansieringen. Det står vi gerne ved, men så var det til gengæld op til finansministeren at indkalde til de nødvendige forhandlinger, inden finanslovsforslaget vedtages, og når det ikke er sket, og når regeringen af sig selv har indarbejdet uddannelsespladserne i budgettet, må vi som forligspartnere selvklart gå ud fra, at planerne også realiseres, og at uddannelsespladserne etableres nu.

Jeg vil gerne sige det så klart som muligt, at vi vil betragte det som et forligsbrud og som en alvorlig belastning for de fremtidige muligheder for at indgå aftaler med regeringspartierne, hvis de uddannelsespladser ikke frigives på det tidspunkt, som vi havde forventet som forligspartnere, og det vil sige med finanslovsforlaget vedtagelse.

På et andet hovedområde er indsatsen også meget utilstrækkelig, og det er miljøpolitikken, hvor der savnes en konkret vilje til at følge de festtaler op, der efterhånden også holdes fra borgerlig side.

Senest er OECD kommet med en diger rapport, der viser, at der er et kolossalt behov for at omlægge den økonomiske politik i de vestlige industrilande. Der er behov for at indarbejde en konsekvent grøn synsvinkel i de økonomiske beslutninger og derfor selvfølgelig også i den finanslov, der vedtages. Vi kan roligt fastslå, at det ikke er sket. Miljøpolitikken indgik netop ikke som en hovedsynsvinkel i regeringens helhedsplan fra sidste år, og det figenblad, man havde på det miljøpolitiske område – ind-

førelse af dieselaftgiften – er oven i købet faldet væk med de allerseneste aftaler.

Der er klart et behov for, at et flertal uden om regeringen tager skeen i den anden hånd, og jeg håber og tror, at vi kan få De Radikale og Socialdemokratiet i tale. Én ting er, at næsten alle erkender nødvendigheden af at rydde op, når ulykken er sket, som f.eks. de mange kemikaliossepladser, men vi skulle gerne lære at komme foran problemerne, så vi forebygger en truende forurening eller rovdrift på begrænsede ressourcer.

Drivhuseffekten kan bruges som et oplagt eksempel på en meget stor miljø sag, der kræver handling. Forskerne er enige om, at der er en truende økologisk katastrofe foran os, fordi vi brænder for meget fossilt brændstof af, dvs. kul, olie og gas. Det fylder atmosfæren med kultveilte i en sådan grad, at den bliver til et drivhus, hvor Jorden ikke kan slippe af med varmen. Det giver stigende temperaturer – med uoverskuelige økologiske konsekvenser: ørken dannelse, oversvømmelser og hungersnød. Og vi er advaret. Nu er det op til os at handle, både ved at lægge solide afgifter på udslip af kultveilte, så vi kan begrænse Danmarks bidrag til forureningen mest muligt, og ved at arbejde internationalt for fælles skridt imod problemerne.

I finanslovsforlaget øvrige kapitler har vi i SF især undret os over, at det ikke er muligt at komme igennem med forsvarsbesparelser. Et flertal i Folketinget ønsker at spare, om end to af de nødvendige partier, De Radikale og Socialdemokratiet, kun vil spare meget beskedent med ca. 300 mio. kr. Sparekravene er yderst velbegrundede, når man ser de meget store besparelser i landene omkring os, men herhjemme kan regeringen åbenbart blokere for besparelser, fordi man har et forsvarsforlig, der først udløber med året 1991. Forliget skal selvfølgelig respekteres, men spørgsmålet er, om der er indgået detaljerede aftaler om forligets udmøntning, for hvis ikke det er tilfældet, vil jeg da opfordre De Radikale og Socialdemokratiet til sammen med SF at blokere for enhver militær nyanskaffelse i Finansudvalget, indtil regeringen er parat til at tale om besparelser.

Vi har en svag regering, der kun har 71 mandater bag sig i Folketinget; det har vist sig, at den alligevel vil benytte sine magtmidler til det yderste, og så må Folketinget også vise, at det er